

Duhovna misel - 21. maj 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: V Fatimi sem se potopil v molitev

svetega vernega ljudstva, v molitev, ki tam teče kot reka že sto let, da bi izprosila materinsko Marijino zaščito za ves svet. Gospodu zahvaljujem, da mi je dopustil napotiti se k nogam Device Marije kot romar upanja in miru. Ko sem v kapeli prikazovanj ostal dolgo časa v tišini, skupaj z molitveno tišino vseh romarjev, se je ustvarilo ozračje zbranosti in kontemplacije, v katerem so se odvijali različni trenutki molitve. V središču vsega pa je bil in je Vstali Gospod, navzoč sredi svojega ljudstva v Besedi in v Evharistiji. Navzoč v tolikih bolnikih, ki so protagonisti liturgičnega in pastoralnega življenja Fatime, kakor tudi vsakega marijanskega svetišča.

Devica je v Fatimi izbrala nedolžno srce in preprostost malih Frančiška, Hijacinte in Lucije kot varuhe svojega sporočila. Ti otroci so ga vredno sprejeli tako, da so bili prepoznani kot zanesljive pričevalci prikazovanj ter postali zgled krščanskega življenja.

S kanonizacijo Frančiška in Hijacinte sem hotel predlagati vsej družini njun zgled pripadnosti Kristusu in evangeljskemu pričevanju. Vsi hočem predlagati, da ima skrb za otroke. Njuna svetost ni posledica prikazovanj, temveč zaradi zvestobe in gorečnosti, s katerima sta odgovorila na prejeti privilegij, da sta lahko videla Devico Marijo pri srečanju z 'lepo Gospo', tako sta jo imenovala, sta pogosto molili, venec, delala pokoro, darovala žrtvice, da bi izprosila konec vojne in duše, ki so najbolj potrebne božjega usmiljenja.

Tudi danes tako zelo potrebujemo molitev in pokoro, da bi izprosili milost spreobrnjenja, da bi izprosili konec tolikim vojn²⁷³am po vseh, ki se vedno bolj širijo, kakor tudi konec nesmiselnim spopadom.

